

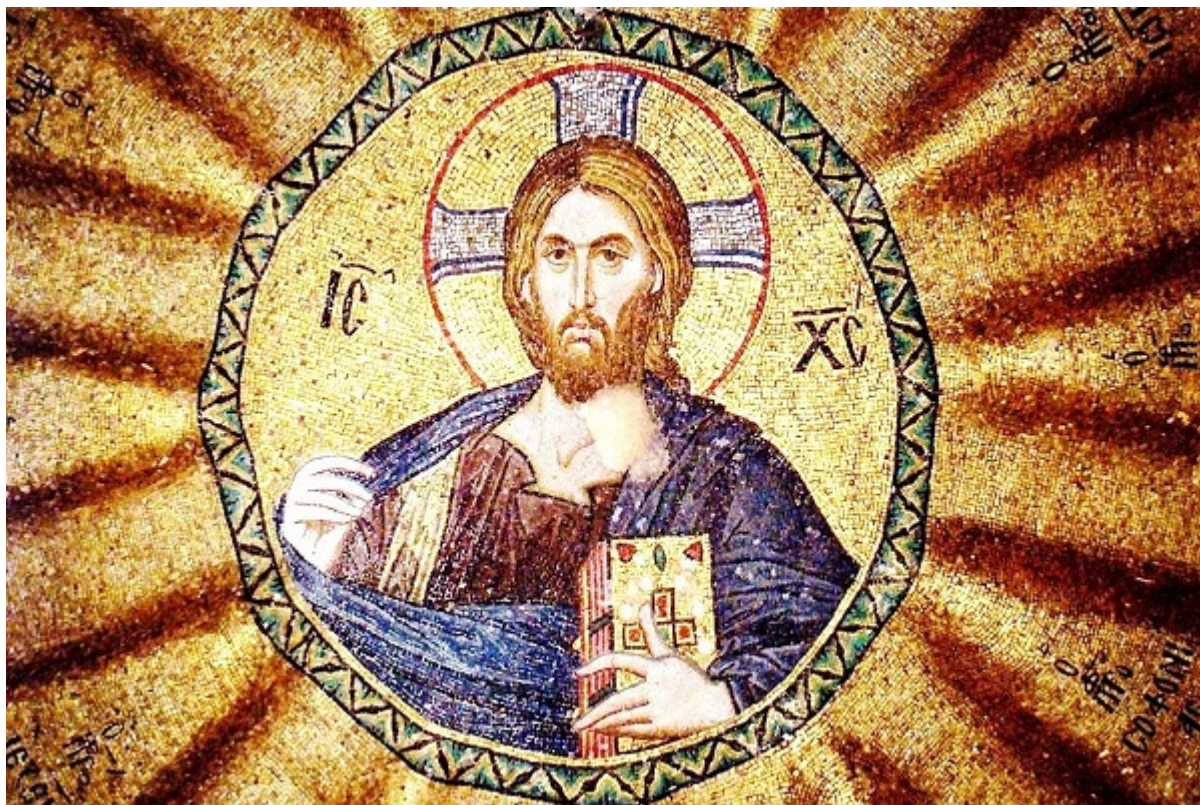
Αρχή σοφίας, φόβος Κυρίου (Διονύσιος Ιερομόναχος (+))

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Θεός αδελφοί να αυξήσει την ταπείνωση και υπομονή σας, και να σας αξιώσει της θείας του και αθανάτου τραπέζης, αφού πολλές φορές μακροθυμήσατε, και καταδεχθήκατε να ακούσετε από την ευτέλεια και αμάθειά μου λόγο πτωχό από τέχνη και μάθηση· και όπως κάποιος ευγενής άνθρωπος που του δίνει ένας ζητιάνος ένα κομμάτι ψωμί, και αυτός για να μην τον λυπήσει, το παίρνει και το τρώει και δείχνει την αγάπη σ' αυτόν. Έτσι και εσείς δεχθήκατε τα φτωχά και άτεχνά μας λόγια που σας προσφέρουμε με την κατά Θεόν αγάπη. Καθημερινά τρέφεσθε από το πλουσιοπάροχο τραπέζι του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και των Θεοφόρων Πατέρων· όμως δεχθείτε και αυτά τα λίγα ψίχουλα ως θείο δώρο, και ο Θεός θα σας αξιώσει της αιώνιας και αθάνατης τροφής.

«Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν ταις εντολαίς αυτού θελήσει σφόδρα· αρχή σοφίας φόβος Κυρίου» δηλ. «είναι ευτυχισμένος ο άνθρωπος που έχει φόβο Θεού. Αυτός θα εκτελεί τις θείες εντολές με όλη τη θέλησή του. Αρχή της σοφίας είναι ο φόβος του Κυρίου». Από όλα τα απαραίτητα και ωφέλιμα που χρειάζεται ο άνθρωπος σ' αυτή τη ζωή για να ευαρεστήσει τον Θεό, για να αποκτήσει τις αρετές και να μπορέσει να φυλάξει τις εντολές του, το πιο αναγκαίο, και πρώτος λίθος στο θεμέλιο του σπιτιού της ψυχής, είναι η Πίστη. Εάν ο άνθρωπος δεν πιστεύει σωστά στον Κύριον Ιησού Χριστό και Θεό μας, είναι αδύνατον να τον φοβηθεί· και εάν δεν αποκτήσει τον φόβο του Θεού, δεν μπορεί να αποκτήσει αρετή, και πολλές φορές πέφτει σε σφάλματα και αμαρτίες και συντρίβεται.

Η αρχή της αληθινής σοφίας δεν είναι άλλο, παρά ο φόβος του Θεού, και μακάρι ο Κύριος να μας αξιώσει να τον αποκτήσουμε. Όμως εμείς πρώτα πρέπει να έχουμε αληθινή και γνήσια πίστη στον Κύριο, και τότε ό,τι και αν ζητήσουμε, που να είναι σύμφωνο με το θέλημά του, μας το δίνει οπωσδήποτε. Αλλά ας εξετάσουμε για να μάθουμε πώς αποκτάται και αυξάνεται η πίστη στον βαπτισμένο άνθρωπο; Και πώς κάποιος λαμβάνει τα θεϊκά του χαρίσματα από τον πλουσιόδωρο Θεό;

Από μικρή ηλικία, μαθαίνουμε από τους γονείς μας και διδασκάλους την ορθόδοξη πίστη. Η καρδιά μας είναι δεκτική στο λόγο του Θεού επειδή πήραμε τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, όταν βαπτισθήκαμε στο όνομα του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, της μίας Θεότητας. Αυτή η πίστη χαρίζεται από τον Θεό σ' εμάς, και χωρίς να τη ζητήσουμε επειδή είμαστε ακόμα ανήλικοι και δεν καταλαβαίναμε ώστε να ζητήσουμε από τον Θεό αυτά που πρέπει. Μεγαλώνοντας όμως, αρχίζουμε να μαθαίνουμε και τις εντολές του Κυρίου.

Διδασκόμενοι δε από τους έμπειρους, μαθαίνουμε ποια είναι τα ωφέλιμα που αρέσουν και στον Θεό, και μας ωφελούν, και ποια δεν αρέσουν στον Θεό, και μας βλάπτουν. Διότι όσα αρέσουν στο Θεό, είναι ωφέλιμα και σ' εμάς, και όσα δεν Του αρέσουν, είναι βλαπτικά και θανάσιμα. Μαθαίνοντας όσα είναι ωφέλιμα, τότε γνωρίζουμε, πως από όλα, το θεμέλιο στον άνθρωπο δεν είναι άλλο παρά η σταθερή πίστη στον Θεό. Γνωρίζοντας αυτό, αρχίζουμε να τον παρακαλούμε με όλη μας την ψυχή και ευλάβεια, να μας αυξήσει την πίστη που μας χάρισε πρώτα,

επειδή ήμασταν νήπια, και μας ακούει ο πολυεύπλαχνος, και μας την αυξάνει. Η πίστη στον Χριστό μας προξενεί το φόβο του, και ο φόβος του Κυρίου, μας παρακινεί στην εργασία των εντολών του· και τότε εκπληρώνεται ο λόγος του Προφήτη: «Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον εν ταις εντολαίς αυτού θελήση σφόδρα».

Παρακινούμενοι από τον φόβο να μην παραβούμε το θέλημά του, και απορριφθούμε από το πρόσωπό του, αρχίζουμε να τηρούμε τις θείες του εντολές. Διότι χωρίς τη βοήθειά Του, και το θέλημά Του, ούτε φόβο μπορούμε να αποκτήσουμε, ούτε άλλο καλό μπορούμε να κάνουμε. Η πίστη φέρνει το φόβο, και ο φόβος την εργασία των εντολών, και η εργασία των εντολών, φέρνει την αγάπη.

Και πρώτα ο Κύριος δείχνει την αγάπη του σ' εμάς όπως είπε, «ο αγαπών με τας εντολάς μου τηρήσει» και τα εξής· και όταν έλθει ο άνθρωπος στην αγάπη που είναι η αληθινή σοφία, τότε τις εντολές δεν τις τηρεί από φόβο· τον φόβο τον αφήνει, καθώς λένε οι Θεοφόροι Πατέρες, και μόνον από την αγάπη κινείται και κάνει όσα θέλει ο Θεός. Όσο κάνει έργα θεάρεστα, τόσο πλησιάζει τον Θεό και λαμβάνει τη χάρη του πλουσιότερη και καθημερινά προκόβει στο καλύτερο και έρχεται «εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού».

Όπως είπαμε, η αρχή της σοφίας είναι ο φόβος του Κυρίου και πρώτον από όλα, αυτόν πρέπει να αποκτήσουμε. Και πώς θα τον αποκτήσουμε τον φόβο του Κυρίου; Όποιος θέλει να μάθει πώς αποκτάται ας ακούσει τον προφήτη Δαβίδ που λέει «Ελάτε τέκνα μου και ακούστε με. Θα σας διδάξω το φόβο του Κυρίου.

(συνεχίζεται)